களஞ்சியம் - சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Kalanjiyam - International Journal of Tamil Studies
An Internationally Peer-Reviewed, Open Access Quarterly Journal
eISSN: 2456-5148
Vol. 4 Issue: 03 August 2025
https://doi.org/10.63300/kirjts04032025

சங்க இலக்கியமும் கேரளமும்

(Sangam literature and Kerala)

முனைவர் காமராஜ் எஸ்.,

இளநிலை வள அலுவலர், எல்.டி.சி.ஐ.எல்., இந்திய மொழிகளின் மத்திய நிறுவனம், மைசூரு, இந்தியா.

Email: kamarajmunnar@gmail.com, ORCiD: https://orcid.org/0000-0002-8332-4072

Dr. S. Kamaraj,

Linguistic Data Consortium for Indian Languages, Central Institute of Indian Languages, Mysore - 570 006.

Abstract:

Sangam literature refers to the body of classical literature written in Tamil during the period spanning from approximately 500 BCE to 200 CE. The Sangam literature discovered so far comprises 2,381 poems composed by 473 poets. These poets included people from various occupational backgrounds, as well as women and ruling monarchs. Sangam literature serves as a photographic depiction of the daily life of the Tamil people who lived during that era.

Keywords: Kerala, Tolkappiyam, Sangam literature, Silappadhikaram, Hill country customs

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

சங்க இலக்கியம் என்பது, ஏறத்தாழ பொ.ஆ.மு 500 முதல் பொ.ஆ.பி 200 வரையிலான காலகட்டத்தில் தமிழில் எழுதப்பட்ட செம்மொழி இலக்கியத் தொகுப்பைக் குறிப்பதாகும். இதுவரை கண்டறியப்பட்ட சங்க இலக்கியப் படைப்புகள் 473 புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட 2,381 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளன. இப்புலவர்களில் பல்வேறு தொழில் பின்னணியினர், பெண்கள் மற்றும் ஆட்சி செய்த மன்னர்கள் எனப் பல தரப்பினரும் அடங்குவர். அக்காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையை, சங்க இலக்கியம் ஒரு நிழற்படப் பதிவு போல் நமக்குத் தெளிவாகக் காட்சிப்படுத்துகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: கேரளம் – தொல்காப்பியம் - சங்க இலக்கியம் – சிலப்பதிகாரம் – மலைநாட்டு வழக்கம்

முன்னுரை;

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் வாழ்ந்தவர்களின் பொது செல்வமாகும் சங்க இலக்கியம். கி.மு. 3 - ஆம் நூற்றாண்டுவரை எழுதப்பட்ட பாடல்களையே சங்க இலக்கியம் என்ற பெயரில் குறிப்பிடுகின்றோம். சங்க இலக்கியங்களின் மொழி தமிழர்களைப் போலவே மலையாளிகளுக்கும் உடைமையானது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. இருவருக்கும் சங்க இலக்கியங்களின் பொருள் சுமார் 45–50 சதவீதத்திற்கும் மேல் புரியவில்லை என்பதே உண்மையாகும். சங்க காலக் கவிஞர்களில் மலைநாட்டு கவிஞர்களும் உண்டு. அவர்கள் எழுதிய பாடல்களில் மலைநாட்டு வழக்கங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. கிழக்கிலும் மேற்கிலும் அக்காலத்தில் இருந்த பேச்சுமொழிகளுக்குப் புறநானூறு போன்ற நூல்களில் வெளிப்படும் மலைநாட்டு வழக்கு என்பதன் மூலம் ஒற்றுமையைவிட வேறுபாடுகள் அதிகமாக இருந்ததாக அறியப்படுகிறது. சங்க இலக்கியங்களில் ஐங்குறுநூறும்

Tamilmanam

பதிற்றுப்பத்தும் பிற்காலப் படைப்புகள் என்ற கருத்து மாறுபாடு உள்ள சிலப்பதிகாரம் கூட மலைநாட்டில் தோன்றிய படைப்புகளாகும்.

சங்க இலக்கியத்தில் பிரதிபலிக்கும் கேரள வாழ்க்கையைப் பற்றிய ஆய்வு, முதன் முதலில் 1942-ஆம் ஆண்டில் பேராசிரியர் எல்.வி. இராமசுவாமி அய்யர் வழங்கிய ஒரு சொற்பொழிவிலிருந்தே ஆரம்பமாகிறது. பின்னர் இத்துறையில் குறிப்பிடத்தக்க ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர்கள்: கே.என். எழுத்தச்சன், இளம் குளம் குஞ்சன் பிள்ளை, எம்.பி. சங்குண்ணிநாயர், கே. உண்ணிக்கிடாவு, எம்.ஜி.எஸ். நாராயணன் ஆகியோரும் ஆவர். கேரளத்தின் பண்பாடு, வரலாறு, மொழி ஆகியவற்றைச் சார்ந்த எத்தகைய உண்மைகளை சங்க இலக்கியத்திலிருந்து கண்டறியலாம் என்பதே இவர்களின் ஆராய்ச்சி நோக்கமாக இருந்தது.

ஒரு காலத்தில், கேரளத்தையும் உள்ளடக்கிய பண்டைய தமிழகத்தின் வரலாற்றை மீளக் கட்டமைப்பதற்கான ஒரே ஆதாரமாக இருந்தன சங்க இலக்கியங்கள். ஆனால் இன்று நிலைமை மாறியுள்ளது. தொல்லியல், கல்வெட்டியல், மானுடவியல், நாணயவியல் ஆகியவற்றின் உதவியால் வரலாற்றை உருவாக்குவதாக மாறியுள்ளது.

சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் கேரளச் சான்றுகள்

கி.பி. **7-ஆம் நூற்றாண்டு** அல்லது **8 -ஆம் நூற்றாண்டில்** இயற்றப்பட்ட **இறையனார் அகப்பொருள்** என்ற நூலில் தான் **தமிழ்ச் சங்கங்கள்** பற்றிய முதல் குறிப்பு காணப்படுகிறது. **முதற்சங்கம், இரண்டாம் சங்கம்** ஆகியவை இன்றும் **புராணக் கதைகளாகவே** கருதப்படும் நிலையில், **மூன்றாம் சங்கம்** இருந்தது என்பதற்குச் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.

அகநானூறு (362-ஆம் பாடல்), **புறநானூறு** (104-ஆம் பாடல்) ஆகியவற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள **"பரைல் உயர்பதுக்கையும் நடுநிலை நடுக்கலும்"** போன்ற **ஈமச் சடங்குகள்** இருந்ததற்கான ஆதாரங்களைப் **புராணத் தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள்** (Archaeologists) கண்டுபிடித்துள்ளனர். இந்த ஈமச் சடங்குகள் **பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டைச்** (Megalithic Culture) சேர்ந்தவை ஆகும்.

நாணயங்களைப் பற்றிச் **சங்க இலக்கியத்தில்** குறிப்புகள் இல்லை என்றாலும், **சேர, பாண்டிய மன்னர்கள், கிரேக்க, ரோமானிய ஆட்சியாளர்கள்** ஆகியோரின் நாணயங்கள் கேரளத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும் கிடைத்துள்ளன. **எழுத்து (லிபி)** பற்றிச் **சங்க நூல்களில்** எந்தக் குறிப்பும் இல்லை. ஆனால், கி.பி. **5-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு** முன் எழுதப்பட்ட ஏராளமான **கல்வெட்டுகள்** மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைக்குக் கிழக்கிலும் மேற்கிலுமுள்ள பகுதிகளில் கிடைத்திருப்பதால், சங்க காலத்தில் **உயர்ந்த கலாச்சாரத் தரத்தையுடைய** ஒரு மக்கள் பிரிவினர் இருந்தார்கள் என்று **சந்தேகமின்றிக்** கூறலாம்.

அசோகச் சாசனங்களும் கேரளத்தின் பெயரும்

கேரளத்தைப் பற்றிக் கிடைக்கும் **முதல்** கல்வெட்டுச் சான்று **அசோகரின் இரண்டாம் சாசனத்தில்** உள்ளது. **சோட, பாட** ஆகியோருடன் **கேரள புத்திரனும்** அந்தச் சாசனத்தில் நினைவு கூறப்படுகிறார். **கேரள புத்திரனின்** பாலி வடிவமே **கேரள புத்திரன்** ஆகும். **சேரர்** என்ற சொல் அசோகரின் சாசனத்தில் இல்லை. சோட என்பது **சோழரையும்**, பாட என்பது **பாண்டியரையும்** குறிக்கிறது.

சேரம் என்ற சொல்லின் ஒலி மாற்றப்பட்ட வடிவமே **கேரளம்** என்று கோர முடியாது. **மொழியியல் விதியின்படி**, அண்ண ஒலிக்கு (palatal sound) முன்னால் வரும் **'க'கரம் 'ச'கரமாக** மாறுவதற்கே வாய்ப்புள்ளது. அதாவது, ஒரு சொல்லுக்கு **'க'கரம்** கொண்ட வடிவமும் **'ச'கரம்** கொண்ட வடிவமும் இருந்தால், **'க'கரம்** உள்ள சொல்லே **பூர்வ வடிவமாக** (original form) இருக்கும்.

சேரம் என்ற சொல் புகழ் பெறுவது **சங்கப் பாடல்கள்** மூலமாகத்தான். பூர்வ வடிவம் **கேரளம்** என்று பாலி வடிவம் கொண்ட **கேரளமே.** அது ஒரு **மலையாளச் சொல்** ஆகும். இந்தத் **தேசப் பெயர்** பழங்கால **சமஸ்கிருதக் கவிஞர்களுக்கும்** ஆரம்பகால **வெளிநாட்டுப் பயணிகளுக்கும்** நன்கு தெரிந்திருந்தது. ஆனால், **சங்க நூல்களில்** எங்கும் **கேரளம்** என்ற வார்த்தை காணப்படவில்லை.

கேரளம் என்ற பெயர் ஒரு **நிலப்பரப்பைக்** (geographical area) குறிக்கும் போது, சேரர் என்ற சொல் ஒரு **ஆட்சிப் பகுதியைக்** (ruling area) குறிப்பதாகத் தோன்றுகிறது. **கேரளம் பரசுராமனால் உருவாக்கப்பட்டது** என்ற **ஐதீகமும்** (mythology) சங்க நூல்களுக்கு **அந்நியமாகவே** (unfamiliar) இருந்தது.

புறநானூறு, அகநானூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை ஆகியவற்றில் **கேரள வரலாறு பற்றிய குறிப்புகள்** உள்ளன. சங்க நூல்களிலுள்ள **2381 பாடல்களில் 722 பாடல்கள் சேரர்களைப்** பற்றியவை ஆகும். **பதிற்றுப்பத்து** வழங்கும் **சேர வம்சாவளி** நம்பகத்தன்மை கொண்டது என்பதை **புகளூர்ச் சாசனம்** மூலம் தெளிவாகிறது. **ஆதன் சேரல் இரும்பொறை, பெருங்கடுங்கோன்** ஆகிய சேர மன்னர்களைப் பற்றி அதில் குறிப்பு உள்ளது. **புறநானூற்றின் 13-ஆம் பாடலிலுள்ள அந்துவன் சேரல் இரும்பொறையே** புகளூர்ச் சாசனத்திலுள்ள **ஆதன் சேரல் இரும்பொறையாக** இருக்கலாம்.

சங்கப் பாடல்களில் கேரளக் குறிப்புகள்

கி.பி. முதல் மற்றும் இரண்டாம் நூற்றாண்டுகளில் எழுதப்பட்ட ஐரோப்பியப் பயணிகளின் குறிப்புகளில் கேரளத்திலுள்ள சில இடங்கள் சுட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றைக் கண்டறியச் சங்க இலக்கியம் உதவுகிறது. முசிறி, தொண்டி, மாந்தை, கொடுமணம், பந்தர், கானலம், பெருந்துறை, கழுமலம், வெளியம், நறவு, ஆய்க்குடி, தகடூர் போன்ற இடங்களைப் பற்றிய குறிப்புகளும் சங்க நூல்களில் காணப்படுகின்றன.

வெளிநாட்டுக் குறிப்புகளில் உள்ள கேரபோத்ரோஸ் என்பது கேரளபுத்திரன் (சேர புத்திரன்), கரௌரா என்பது கரூர், முசிரிஸ் என்பது முசிறி, நைட்ரியாஸ் என்பது நாட்டிகா ஆகும். மேலும், திண்டீஸ் என்பது தொண்டி, ஓஃபீர் என்பது பூவார், நெல்கிண்டா என்பது நீர்க்குன்னம், கொட்டனாரா என்பது குட்டநாடு என்று ஊகிக்கப்படுகிறது.

கேரள மொழியின் இருப்பு, நிலப்பரப்பு மற்றும் குடியேற்றங்களைக் குறிக்கும் ஏராளமான இடப் பெயர்கள் சங்க நூல்களில் உள்ளன. கேரளத்தைச் சேர்ந்த சங்கப் புலவர்களில் பெரும்பாலானோர் தங்கள் பெயரின் ஒரு பகுதியாக இடப் பெயர்களைச் சேர்த்திருந்தனர். வண்ணப்புறக்கந்தரத்தனார்

(தொடுபுழைக்கு அருகில் வண்ணப்புறம்), பாலைக் கௌதமனார், கணியன் பூங்குன்றன் (திருச்சூரிலுள்ள பூங்குன்றம்), வெண்மணிப்பூதி, முருஞ்சியூர் முடிநாகன் (முரிங்கூர்), இடைக்காடனார் (இடைக்காடு - முளந்துருத்தி) ஆகிய புலவர்களின் பெயர்களோடு இணைந்த இடங்கள் இன்றும் உள்ளன.

சிலப்பதிகாரத்தில் உள்ள வஞ்சியும் (வஞ்சி), பறையூரும் கேரளத்திலேயே உள்ளன. சங்க காலத்தில் புகழ் பெற்றிருந்த ஏழிமலையும் அதே பெயரில் நீடிக்கிறது. தொண்டி, முசிறி, ஆதன்கோடு, வெளியம், கோட்டம்பலம், நாஞ்சில், உம்பர் காடு, விளங்கோடு, காரியூர், காரிக்கோடு போன்றவை பண்டைய கேரளாவின் குடியிருப்பு மையங்கள் ஆகும். சிலப்பதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குணவாயில் கோட்டம் என்பது கொடுங்கலூருக்கு வடக்கே உள்ள மதிலகம் தேசம் என்று கண்டறியப்பட்டுள்ளது. சங்க காலத்தின் புகழ்பெற்ற செல்லூர் இன்றைய தளிப்பரம்பா (Thalipparamba) ஆகும்.

சங்க நூற்களில் மலை நாட்டு வழக்குகள்

சங்ககால நூல்களில் ஏராளமான மலைநாட்டு வழக்குச் சொற்களும் (மலையாளப் பகுதிச் சொற்கள்) இலக்கணச் சிறப்பியல்புகளும் உள்ளன. அங்ஙனெ (DED 1), ஆர்ப்பு (DED 367), கடவு (DED 1109), கிழி (DED 1548), சோர (Chora - DED 2883), தீற்று (DED 3863), தெள்ளு, பணிக்கன் (DED 3884), புழுக்கு (DED 4315), பூசை (Pūsa - DED 4355), பூளை, மதி, மிடுக்கு (Miḍukku - DED 4846), வழிபாடு ஆகிய சொற்கள் அகநானூறு, புறநானூறு நூல்களில் உள்ளவை.

மணிமேகலையில் ஊண் (Ūṇ - DED 600), காவு (Kāvu - DED 1416), தொழுவுதல் (Thozhuthu - DED 3525) ஆகிய சொற்களும், சிலப்பதிகாரத்தில் அங்காடி, அடக்கம் (Aḍakka - DED 88), அளியன் (Aḷiyan - DED 2410), ஆசான், ஈடு (Īḍu - DED 442), எக்கல் (Ekkal - DED 770), கரையாமல் (Karayāmal - DED 1291), கூவனீறு (Kūvaṇīṟu - DED 3187), சாந்து, துன்னல்காரன், படுங்காலம், படுஞாயிறு, பட்டாங்கு, பனி (Paṇi - DED 4035), பிணக்கு (Piṇakkam - DED 4160), பிழை (Pizha - DED 4187), பீடிகை, பொதி (Pothi - DED 4509), மாணி, மாணிக்காய், வாலாண்மை (Vālāyaṇma), வழிபாடு ஆகிய சொற்களும் முதல் வாசிப்பிலேயே தெளிவாகத் தெரியும் மலை நாட்டுச் சொற்கள் ஆகும்.

சங்க இலக்கியத்தின் இலக்கணச் சான்றுகள்

சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் **இரண்டாம் வேற்றுமை உருபுகள் -அய்**, **-ஐ**, **-அ** ஆகியவை ஆகும். **ஏகாரத்தைவிட 'அ'காரம்** பழமையானது. தமிழில் **'அ'காரம்** இரண்டாம் வேற்றுமை உருபாகப் **புழக்கத்தில்** உள்ளது. **'தொல்காப்பியத்தில்' உடைய** என்ற **ஆறாம் வேற்றுமை உருபு** பற்றிக் குறிப்பு உள்ளது. மலையாளத்தில் உள்ள **'உடை'**-யின் (உடைய) **பூர்வ வடிவமே** சங்க இலக்கியத்தில் உள்ள **'உடை'** ஆகும்.

சங்க நூல்களில் உள்ள **அஃறிணைப் பன்மைச் சொற்கள் -அவை**, **-இவை** என்பவை ஆகும். பிற்காலத் தமிழில் இவை **வழக்கொழிந்தாலும்** மலையாளத்தில் **(அவை)**, **(இவை)** இன்றும் **புழக்கத்தில்**

Tamilmanam

உள்ளன. **தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் 6-ஆம் சூத்திரப்படி**, அஃறிணைப் பெயர்களின் பன்மை வடிவங்கள் **-அ, -ஈ, -வ்** ஆகிய **ஒலியன்களில்** (phonemes) முடிவடைகின்றன. மலையாளத்தில் உள்ள ' (அவை) மற்றும் (இவை) ஆகியவற்றின் **பழமையைத்** தெளிவாகக் காட்டுவதாக இந்தச் சூத்திரம் உள்ளது.

ஓர் என்ற **சர்வநாமப் பன்மை உருபு, நான்காம் வேற்றுமை உருபு** கு, **நிகழ்காலப் பெயரெச்சம்** உந்து, உண், **ஏழாம் வேற்றுமை உருபு -அத்து** ஆகியன சங்க இலக்கியத்தில் உள்ளன. இவை அனைத்தும் **சமகால மலையாளத்திலும் பாதுகாக்கப்பட்டுப்** பேணப்படுகின்றன.

தமிழும் மலையாளமும்

தமிழ், மலையாள மொழிகளுக்குப் பொதுவான ஒரு பழமையான மொழி இருந்தது என்பதற்கு இவை **சான்றுகளாகும்**. இந்தப் **பொதுப் பழமையான மொழியிலிருந்து** தான் மலையாளமும் தமிழும் **தனித்தனியாகப் பிரிந்து** (சுதந்திரமாய் உருத்திரிந்து) வந்தன. எனவே, **சங்க இலக்கியம்** இரண்டு மொழிகளுக்கும் **பொது உரிமை** உடையது.

இடப் பெயர்களில் பொதுக்கூறாகக் காணப்படும் **பாலை, முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல்** (ஐந்திணைகள்), **ஊர், கோடை, குளம், ஏரி, கானம், வாய், கொல்லி, மலை, குடி, சேரி, கல், அளம், அகம், புறம், நாடு, காடு, கரை, துறை** ஆகிய சொற்கள் தமிழ், மலையாளம் ஆகிய இரு மொழிகளுக்கும் **பொதுவாக உரிமையானவை** மற்றும் இரு மொழிகளின் **தனித்துவமான சொத்துக்களில்** சேரந்தவை ஆகும்.

கேரளத்தின் பூர்வ மொழியைப் பற்றித் **தவிர்க்க முடியாத சான்றுகளை** வழங்கும் நூல்கள்தான் **சிலப்பதிகாரமும் தொல்காப்பியமும்** ஆகும். இந்த இரண்டு நூல்களும் **கேரளாவில் பிறந்தவை** என்ற உண்மையை யாரும் **மறுக்கவில்லை. சிலப்பதிகாரத்தில்** உள்ள **வஞ்சிக் காண்டம்** கேரள மக்களின் வாழ்க்கைப் படப்பிடிப்பை வழங்குகிறது. தமிழ்நாட்டை விடக் **கண்ணகி, கோவலன்** வரலாறு கேரளாவில் **அதிகப் பிரபலம்** அடைந்தது. மலையாளத்தின் **நாட்டுப்புற வாய்மொழி இலக்கியங்களிலும் பாரம்பரிய கலை வடிவங்களிலும்**, சிலப்பதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பெரும்பாலான கலை வடிவங்களை இன்றும் கேரளா **பாதுகாக்கிறது**.

நாயர்களின் குலத்தொழில் விவசாயமாக இருந்தது. அவர்கள் **போர் வீரர்களாகவும்** நாட்டைச் **சேவித்தனர்**. சங்க காலத்தின் **உழவர், வெள்ளாளர்** பிரிவினரே நாயர்களின் **முன்னோர்கள்** என்று **அனுமானிக்க எந்த அடிப்படையும்** இல்லை.

நாயர்கள் மத்தியில் நிலவிய **மருமக்கத்தாய முறைக்கும்** (மருமக்கள் வழியுரிமைச் சடங்கு) சங்க காலத்தில் இருந்த **வாரிசு உரிமைச் சட்டங்களுக்கும்** எந்த **சமமும்** இல்லை. அதனால், **நாயர் சமுதாயத்தின் வரலாற்றை மீண்டும் கட்டமைக்கச் சங்க இலக்கியம் உதவுவதில்லை.**

Tamilmanam

குலத்தொழிலின் அடிப்படையில் **வகைப்படுத்தப்பட்ட** சங்க கால மக்கள் பிரிவுகளில் சில மட்டுமே கேரளாவில் இன்று உள்ளன. **வேளாண்மையில்** ஈடுபட்டிருந்த **வெள்ளாளர்கள்** கேரளாவின் சில பகுதிகளில் இருந்தாலும், **எண்ணிக்கையில்** மிகவும் குறைவாக உள்ளனர். **உழவர், எயினர், மறவர், இடையர், கானவர், தொழுவர், பரவர், வலையர், மீனவர்** ஆகிய **தொழில் பிரிவுகள்** எதுவும் இன்றைய கேரளாவில் இல்லை. **குறவர்**, **வாழன்** போன்ற பிரிவினர் சங்க காலத்தில் அவர்கள் கொண்டிருந்த குலத்தொழிலைக் **கைவிடாமல்** இன்றும் கேரளாவில் **வாழ்கின்றனர்**. சங்க கால மக்களின் வாரிசுகளில் சில குழுக்கள் **ஆதிவாசிகளாக** வயநாட்டிலும் கேரளாவின் பிற **ஆதிவாசி ஊர்களிலும்** வசித்து வரலாம்.

கொள்ளையடிக்கும் குழுக்களாகச் சங்க காலத்தில் இருந்த **மறவர், மழவர், முள்ளர்** பிரிவினர் கேரளாவில் இல்லை என்றாலும், தமிழ்நாட்டில் **அதிகமாக** உள்ளனர். **வேடர், குறவர், கொல்லன், தச்சன், இடையன்** பிரிவுகள் எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருந்தாலும், சங்க காலத்தில் அவர்கள் கொண்டிருந்த குலத்தொழிலைக் **கைவிடாமல்** கேரளாவில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். **எயினர், கானவர், தொழுவர், மீனவர், வலையர், உமணர்** பிரிவுகள் **இல்லவே இல்லை**. சங்க காலத் தமிழகத்தில் **சஹ்யபர்வதத்திற்கு** (மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை) மேற்கேயுள்ள **கேரள நாடு முழுவதும்** உள்ளடங்கி இருக்கவில்லை என்பதையே சங்க காலத்தில் இருந்த பெரும்பாலான **தொழில் பிரிவுகளின் இல்லாமை** மூலம் **தெளிவாகிறது**.

பரதவர் அல்லது **பாண்மகன்** என்ற பிரிவினர் சங்க காலத்தில் **மீன்பிடித்தல்** மூலம் **பிழைப்பு நடத்தி** வந்தனர். மீன்பிடிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் **அதிகமுள்ள** கேரளாவில் இந்த இரண்டு பிரிவுகளும் இல்லை. **பரவர்** உள்ளனர். **பரதவர்களின் வழித்தோன்றல்களே பரவர்** என்று **ஊகிக்கத் தகுந்த ஆதாரம் இல்லை**.

தென்னை மரங்கள் அதிகமாக உள்ள நாடு கேரளா. சங்க இலக்கியத்தில் தென்னையைப் பற்றிப் **பெயரளவுக்கே குறிப்புகள்** உள்ளன. **சேரனின் மரம் பனை** ஆகும். கேரளாவில் சில இடங்களில் மட்டுமே பனைகள் காணப்படுகின்றன. தென்னையுடன் **ஒப்பிடும்போது** மட்டுமே பனைக்கு **கேரள மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையுடன் எந்தத் தொடர்பும்** இல்லை என்று கூறலாம். சேர வம்சத்திற்கு கேரளாவில் **வேரோட்டம்** இருந்ததால், அவர்களின் **புகழ்களைப் பாடும் பாடல்களிலாவது** கேரளப் பண்பாட்டுடன் **பிரிக்க முடியாத தென்னை மரத்தைப்** பற்றிப் **குறிப்பிடாமல்** போனது ஏன்? சங்க காலத்தில் கேரளாவில் **தென்னை மரம் இல்லை** என்று **ஊகிக்கலாமா**? கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு **முந்தைய பழமையுள்ள பத்ரகாளிப் பாடல்களிலும்** மற்றும் **யாத்திரக்களி** என்னும் கலையின் **நாலு பாதத்திலும் தயாரிப்புப்** பட்டியலில் **தேங்காய்** மற்றும் **அடக்கை** ஆகியவற்றின் குறிப்பு காணப்படுவதால், தென்னை கேரளாவில் இருந்தது என்பதில் **சந்தேகமே இல்லை**. **எடக்கல் குகையில்** உள்ள ஓவியங்களில் **தென்னோலை** என்று **சந்தேகிக்கக்கூடிய** ஒரு **வரைகலை** உள்ளது. (ஃபாஸ்ட், இந்தியன் ஆன்டிக்வாரியில் வெளியிட்ட கட்டுரையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ப்ளேட் 4 Fig 12, பக்கம் 471, வருடம் 1901-ஐப் பார்க்கவும்.) பிற தாவர வகைகளில் பெரும்பாலானவை கேரளாவில் காணப்பட்டாலும், **தென்னையைப் போல கலாச்சார முக்கியத்துவமோ** அல்லது **வாழ்க்கைத் தொடர்போ** உள்ளது என்று கூற முடியாது.

சங்ககால நூல்கள் எதுவும் கேரளாவிலிருந்து **கிடைக்கவில்லை**. பல காலங்களில் பலரால் **உருவாக்கப்பட்டதால்**, **சரியான காலத்தின் பின்னணியில்** அவற்றைப் **பகுப்பாய்வு** செய்யவும் முடியாது. ஒவ்வொரு நூலுக்கும் ஒரு **படைப்புக் காலமும்** ஒரு **உரை எழுதப்பட்ட காலமும்** உண்டு.

காரணம் எதுவாயினும், கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு **முன்னுள்ள காலத்தின் படைப்புகள்** அவை என்பதில் **சந்தேகம் இல்லை**. சங்க கால வாழ்க்கையை விடச் **சமூகரீதியாக வளர்ச்சியடைந்த**) ஒரு காலத்தின் சித்திரத்தை **சிலப்பதிகாரம்** வழங்குகிறது. **அறிவியல் பூர்வமற்ற முன்முடிவுகளுடன்** சற்றுக் **குறைந்த தமிழ் அறிவும்**, அதைவிடக் **குறைவான மலையாள அறிவும்** உள்ளவர்கள் **ஏற்படுத்திய தவறான புரிதல்கள் மலையாள மொழியின் தனித்துவம்** தொடர்பான வாதங்களைத் **தவறான பாதைக்கு** இட்டுச் சென்றன.

சங்க நூல்களில் உள்ள மொழியைப் **பழந் தமிழ்** என்றோ **மலநாட்டுத் தமிழ்** என்றோ **கூற முடியாது**. இரண்டும் **கலந்த ஒரு பூர்வ தமிழ்-மலையாள மொழியே** அவற்றில் காணப்படுகிறது. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைக்குக் கிழக்கிலும் மேற்கிலுமுள்ள மொழிகளுக்கிடையேயான உறவு **முழுவதும் அரசியல் அதிகாரத்தின்** அடிப்படையிலானது. **சங்க நூல்களின் துல்லியமான ஆய்வு** தெளிவுபடுத்துவது என்னவென்றால், **கேரளாவின் மொழியும் பண்பாடும் கன்னடம், தெலுங்குப் பண்பாடுகளிலிருந்து** விலகி நிற்பதைப் போலவே **தமிழிலிருந்தும் விலகி நிற்கிறது** என்பதாகும்.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியம் என்பது **கேரளத்தின்** (Kerala) மற்றும் **தமிழ்நாட்டின்** (Tamil Nadu) **பண்டைய வரலாற்றையும்** (ancient history) **பண்பாட்டையும்** (culture) இணைக்கும் ஒரு முக்கியப் பாலமாகும். சங்க காலத்தில் இன்றைய கேரளப் பகுதி **சேர நாடாக** (Chera Nadu) விளங்குகிறது.

References

1. Pictures of Ancient Kerala Life, L.V. Ramaswamy Aiyar, RVRI Bulletin, Vol. 13, No. 2, 1946.
2. sangakaalakrithikalile thamizh samskaram, ke. unnikkidaavu, kerala saahithya akkaadami, thrissur, 2007.Sangam Literature and Kerala,
3. Naduvattom Gopalakrishnan, Dravidian Studies, Vol. V, Nos. 1–2, 2007.
4. Vedic Puranic, Sastraic Elements in Tamil Sangam Society and Culture, M.G.S. Narayanan, IHC Proceedings, Delhi, 1975.
5. Some Aspects of Kerala and Tamil Literature, M. Raghava Aiyangar, University of Kerala, 1973 Edition.

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

Our journal adopts CC BY License Creative Commons Attribution 4.0 International License http://Creativecommons.org//license/by/4.0/ . It allows using, reusing, distributing and reproducing of the original work with proper citation.

Tamilmanam